

Comentariul poeziei lui Tudor Arghezi Flori de mucigai - a treia parte

Arghezi cauta incepand cu "Agate negre" si "Flori de mucigai", trivialul, grotescul si absurdul, iar centrul metafizic al poeziei se afla in misterul raului si al suferintei umane.

Creatia argheziana reprezinta o reforma cutezatoare in limbajul poetic: "Cuvintele, la el par ca au prins viata si au sarit de la locul lor cu sens cu tot iar scheletul sintactic sau logic devine atat de putin important incat e inutil aproape sa-1 determinam". (Al. George)

In legatura cu registrul lexical folosit Arghezi considera ca la dispozitia scriitorului sta campul intins al limbii populului si nu doar un manunchi de "cuvinte alese", refuzand stilul inalt al clasicismului.

Izvorul sau il constituie cuvintele populare, colturoase, dure, dar pline de expresivitate. "Parete", "firida", "ghiara", "lucrat inprejurul" sunt arhaisme, care se imbrina cu nume si cuvinte religioase, din scripturile lui Luca, Marcu si Ioan.

Noi semnificatii sunt atribuite unor cuvinte ce par degradate, dar care duc la revigorarea lexicala "tencuiala", "puteri neajutate", "sete de apa", "foame de scrum", "mi s-a tocit unghia".

Putine cuvinte capata sens figurat Epitetul este rar - "stihuri fara an" - si devine metaforic "Stihuri de groapa/ De sete de apa.."

Apar unele asociatii inedite, chiar comparatia intre sectorul aspru si cel suav al limbii: "unghie ingereasca", "mana ca o ghiara/ neputincioasa sa se stranga".

Metaforele revelatoare sunt dominante, dezvaluind natura interna a elementelor si sporind continutul ideatic al poeziei. Metafora generala din "Flori de mucigai" incearca sa sugereze "marea taina a verbului, alchimia energiilor biologice care nasc frumuseti mirifice, acolo unde te astepti mai putin." (I. Rotam)

La nivel morfologic, verbele, folosite in general la perfectul compus, apar mai frecvent in partea a doua a poeziei, lasand cale libera, in primul rand, substantivelor.

Dislocarea topica a cuvintelor sporeste expresivitatea versul dobandind un grad inalt de vigoare si suplete. Dupa T. Vianu, aceasta deplasare intr-o topica libera "este cel mai original procedeu sintactic folosit de Arghezi."

Starea de apasare sufleteasca este scoasa in relief si prin parataxa - alaturarea propozitiilor fara ajutorul conjunctiilor, prin juxtapunere.

Intre versul traditional si cel liber, poetul se indreapta preferential, spre cel din urma pastrand doar rima imperecheata Stilul concentrat elipsa, cuvantul viguros, cu inalta forta plasticizanta alaturarea expresiilor diafane celor aspre, configureaza profilul estetic inovator si reformator al poeziei "Flori de mucigai".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

"Ca Hugo altadata, poetul da dreptul de cetate tuturor cuvintelor, chiar celor compromise, zdrobeste conventia literara, obtine sinteze din materia cea mai prozaica a limbii", conchidea Tudor Vianu.